

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/286/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206224822
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1206224822.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Branislav Král a JUDr. Alena Roštárová, v spore žalobkyne: W. U., bytom T. XX, L., zast. JUDr. Jánom Havlátom, advokátom, so sídlom Rudnayovo nám. 1, Bratislava, proti žalovaným: v 1. rade T. Z., naposledy bytom U. XX, X., t. č. obec X. X. a v 2. rade Z. G., W. XXX, W., zast. JUDr. Petrom Reiszom, advokátom, so sídlom Klincova 37, Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 50C/221/2006 - 357 zo dňa 07.03.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave odvolanie žalovanej 2/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 50C/221/2006-357 zo dňa 07.03.2018 o d m i e t a.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej 2/ v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 76.857,19 Eur z titulu odškodnenia bolesti žalobkyne, ďalej sumu 91.117,30 Eur z titulu odškodnenia sťaženia jej spoločenského uplatnenia. Ďalej súd žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100% a zaplatiť štátu náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 10.10.2006 domáhala voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne úhrady sumy 76.857,19 Eur titulom odškodnenia bolestí, sumy 91.117,30 Eur titulom odškodnenia spoločenského uplatnenia, sumy 1.653,45 Eur titulom straty na zárobku, sumy 385,04 Eur titulom náhrady škody na veciach a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 29.12.2000 v čase o 6.40 hodine na ceste v Pezinku pri Pinelovej nemocnici žalovaný v 1. rade viedol motorové vozidlo značky Škoda Octavia EČV : MA XXX AJ, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam a spôsobil dopravnú nehodu, následkom čoho okrem iného zrazil žalobkyňu na priechode pre chodcov, čím jej spôsobil škodu na zdraví. Pre tento skutok bolo proti žalovanému 1. rade vedené trestné konanie pre trestný čin ublíženia na zdraví a bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To 205/05 právoplatne uznaný vinným za to, že žalobkyni spôsobil zranenia ako otras mozgu, krvácanie pod pavúčnicu mozgu, zlomeninu nosa, tržno-zmliaždené rany tváre, zlomeninu panvy, kľúčnej kosti vpravo, ramennej kosti vpravo, lopatky vpravo, ľavého predkolenia, ľavého jabĺčka, poranenie oboch kolien, otvorené vykĺbenie 4. a 5. prsta pravej ruky, pomliaždenie pečene, pravej obličky, roztrhnutie močového mechúra a povrchové tržno-zmliaždené rany celého tela s doteraz trvajúcou dobou liečenia. Okrem toho T. T., spoluchodkyne žalobkyne spôsobil zranenia, ktorým po prevoze do nemocnice podľahla. Uvedeným rozsudkom v trestnom konaní bola žalobkyňa odkázaná ako poškodená na náhradu škody na konanie vo veciach občiansko-právnych.

3. V predmetnej veci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 50C/221/2006 - 281 dňa 20.06.2012 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému v 1. rade sumu vo výške 298,74 Eur a žalovanej v 2. rade sumu 298,74 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na odvolanie žalobkyne odvolací súd rozsudkom č.k. 14Co/195/2013-334 dňa 30.05.2017 rozhodol tak, že v časti, ktorou bol zamietnutý nárok žalobkyne voči žalovaným v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy

1.653,45 Eur ako náhrady za stratu na zárobku a sumy 385,04 Eur, ako náhrady škody na veciach potvrdil a vo zvyšnej časti, čo do nároku na zaplatenie náhrady za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozsudok Krajského súdu

v Bratislave č.k. 14Co/195/2013-334 v časti, ktorou bol zamietnutý nárok žalobkyne voči žalovaným v 1. a 2. rade na zaplatenie sumy 1.653,45 Eur ako náhrady za stratu na zárobku a sumy 385,04 € ako náhrady škody na veciach nadobudol právoplatnosť dňa 29.08.2017.

4. Súd vec v zostávajúcej časti prejednal na pojednávaní dňa 07.03.2018, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobkyne. Žalovaný v 1. a žalovaná v 2. rade sa na nariadené pojednávanie nedostavili a svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnili, hoci im predvolanie na pojednávanie spolu s procesným poučením bolo doručené, a to žalovanému

v 1. rade cestou Miestneho úradu Mesta X. dňa 05.02.2018 a žalovanej v 2. rade poštou do vlastných rúk dňa 20.11.2017, predvolanie si osobne prevzala. Právny zástupca žalobkyne navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie a žalobe žiadal v celom rozsahu vyhovieť.

5. Súd prvej inštancie následne vyhodnotil splnenie všetkých zákonných podmienok požadovaných pre vydanie rozsudku pre zmeškanie a v súlade s § 274 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobe vyhovel v celom rozsahu.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mala žalobkyňa v konaní úspech čiastočný, s ohľadom na pomer veci, keď úspešnosť žalobkyne je vo výške 98,78%, súd vychádzajúc z okolností na starne žalovaných jej priznal plnú náhradu trov konania s poukazom aj na ust. §257 CSP. Podľa súdu sa nepriznanie náhrady trov konania úspešným žalovaným v 1. a 2. rade vo výške 1.2 % nejaví ako neprímeraná tvrdosť a neodporuje ani dobrým mravom, pretože žalovaný v 1. rade počas konania nijakým spôsobom neprejavoval snahu prispieť k rýchlemu prerokovaniu veci a súdu žiadnym spôsobom nedokladoval skutočnosti, že konal na pokyn žalovanej v 2. rade a keď žalovaná v 2. rade zase nárok žalobkyne čo do dôvodu uznala, hoci nesúhlasila s výškou žalovanej sumy. Z uvedeného dôvodu súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne náhradu trov konania vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

7. V danej veci súd vec prejednával za účinnosti O.s.p., keď po nariadení znaleckého dokazovania štát doplatil za účastníkov konania zo štátnych finančných prostriedkov trovy na znalecké dokazovanie, preto súd neúspešných žalovaných v 1. a 2. rade zaviazal spoločne a nerozdielne na úhradu takto vzniknutých trov štátu. Vzhľadom na absenciu výslovného ustanovenia o náhrade trov štátu v platnej právnej úprave, súd postupujúc v duchu vyššie uvedenej zásady čl. 4 CSP, rozhodol o trovách štátu analogicky podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 257 CSP, keď zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne na náhradu trov štátu vo výške 100%. O tejto výške náhrady trov vzniknutých štátu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku, podaním doručeným súdu dňa 09.04.2018 podala odvolanie žalovaná v 2. rade, v ktorom uvádzala, že rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napáda a navrhuje, aby súd prvej inštancie zrušil rozsudok pre zmeškanie v súlade s ust. § 277 ods. 2 CSP, alebo v prípade, ak tak súd prvej inštancie nespraví, žalovaná v 2. rade podáva odvolanie z dôvodu, že neboli splnené okrem procesných ani hmotnoprávne podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Žalovaná v 2. rade poukazovala na odvolacie dôvody podľa § 365 písm. b), d), e), f), h) CSP. Žalovaná v 2. rade má za to, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a súd prvej inštancie vydal rozhodnutie, ktoré je nezákonné a porušuje právo žalovanej v 2. rade na spravodlivý proces tak v jednotlivých výrokoch vo veci samej ako aj vo výroku o trovách konania. Žalovaná v 2. rade vo vzťahu k veci samej nezachovávala nečinnosť, vykonala viacero úkonov, mimo iné zaslala súdu vyjadrenie vo veci samej a v obsahu písomných podaní navrhla vo veci vykonať dokazovanie a taktiež vzniesla námietku premlčania voči nárokom uplatneným proti nej zo strany žalobkyne. Rozhodnutie vo veci bez vykonania dokazovania, ktoré strana konania navrhla, posúdenie skutkového stavu, neuplatnenie zásady voľného hodnotenia dôkazov, neposúdenie vznesenej námietky premlčania, na ktorú musí súd v prípade jej vznesenia v každom štádiu konania prihliadnuť, preto nemá zákonnú oporu a porušuje celý rad základných práv žalovanej v 2. rade, a to najmä ústavné právo na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie po vrátení mu veci odvolacím súdom na nové konanie a rozhodnutie podľa názoru žalovanej v 2. rade inštrukciu a právny názor odvolacieho súdu odignoroval, nevysporiadal sa s otázkou premlčania, otázkou pasívnej legitímácie žalovaného, otázkou započítania a vo veci rozhodol tzv. kontumačným rozsudkom, pre ktorého vydanie nebol logický ani právny základ. Uvedeným konaním súdu prvej inštancie došlo k hrubému porušeniu zákona a princípu právnej istoty a princípu jednotnosti konania. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydaný súdom prvej inštancie a

jeho aplikácia na prejednávanú vec za stavu, kedy sa súd nevysporiadal s návrhmi strán konania na vykonanie dokazovania, skutkovým stavom veci a v neposlednom rade právnym názorom a inštrukciou odvolacieho súdu, je preto nezákonná a je porušením práva žalovanej v 2. rade na spravodlivý súdny proces. Zo žiadneho ustanovenia zákona totiž nevyplýva, že súd by nemusel vo veci vykonať dokazovanie, vysporiadať sa s návrhmi strán a inštrukciami a právnym názorom odvolacieho súdu v prípade, ak sa niektorá zo strán nedostaví na pojednávanie. V predmetnej právnej veci nariadil súd prvej inštancie pojednávanie na deň 07.03.2018. V odôvodnení vydaného rozsudku pre zmeškanie súd prvej inštancie okrem iného konštatuje, že žalovanej v 2. rade bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 20.11.2017 a predvolanie si osobne prevzala. Žalovaná v 2. rade uvádza, že uvedené konštatovanie súdu prvej inštancie nie je v súlade so skutočným stavom, nakoľko žalovaná v 2. rade si predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 07.03.2018 nikdy v minulosti osobne neprevzala, o konaní pojednávania sa dozvedela až na základe rozsudku, ktorý jej bol doručený. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná v 2. rade nebola ani v zmysle platných právnych predpisov poučená o možnosti rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie. Pre úplnosť žalovaná v 2. rade uvádza, že uvedeného pojednávania by sa nemohla zúčastniť ani v prípade, keby jej bolo predvolanie doručené, čo však žalovaná v 2. rade vylučuje a uvedené sa nestalo, nakoľko následne bolo zistené, že dňa 07.03.2018 riešila neočakávanú havarijnú situáciu, ktorú nebolo možné predvídať, k čomu pripája aj listinný dôkaz (potvrdenie od zamestnávateľa). K meritu prejednávanej veci žalovaná v 2. rade uvádza, že trvá na vznesenej námietke premlčania. Argumentácia odvolacieho súdu ohľadne pretrhnutia premlčacej doby z dôvodu prebiehajúceho trestného konania je neaplikovateľná vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, nakoľko táto účastníčka predmetného trestného konania nebola. Taktiež považuje za potrebné zdôrazniť, že z jej strany nikdy nedošlo k takému uznaniu nároku žalobcu, ktoré by malo vplyv na plynutie premlčacej doby. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaná v 2. rade žiada súd, aby z dôvodu daného § 277 ods. 2 CSP zrušil rozsudok súdu pre zmeškanie žalovaného a vo veci nariadil pojednávanie eventuálne, aby postúpil vec odvolaciemu súdu a tento aby vec opakovane prejednal a po jej preskúmaní rozsudok pre zmeškanie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej v 2. rade trovy odvolacieho konania.

9. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila podaním zo dňa 31.08.2018. Vo svojom vyjadrení k nedoručeniu predvolania žalovanej v 2. rade uviedla, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že žalovaná v 2. rade si predvolanie osobne prevzala, čo je potvrdené aj podpisom na doručke. Žalobkyňa poukazuje na § 111 ods. 1 CSP, ktorý doručku považuje za verejnú listinu a údaje na nej uvedené ako za pravdivé, dokiaľ sa nepreukáže opak. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručke uvedených informácií popiera, musí navrhnuť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah nezodpovedá skutočnosti, respektíve je nepravdivý. Nakoľko žalovaná v 2. rade svoje tvrdenie o neprevzatí predvolania na pojednávanie ničím nepreukázala, pričom zároveň ani len netvrdí, prečo predmetné predvolanie neprevzala na adrese jej bydliska, považuje žalobkyňa tvrdenie žalovanej v 2. rade za účelové a bezpredmetné. Žalobkyňa považuje tvrdenie žalovanej v 2. rade o hypotetickej nemožnosti dostavenia sa na pojednávanie z dôvodu nepredvídateľnej pracovnej situácie za účelové, nakoľko aj v prípade výskytu nepredvídateľnej prekážky v účasti na pojednávaní, by žalovaná v 2. rade mohla svoju neúčast' včas (telefonicky, mailom) ospravedlniť. Priložené potvrdenie zamestnávateľa považuje žalobkyňa za nedostatočné a neurčité, nakoľko nebola predložená pracovná zmluva so zamestnávateľom a zároveň nebol predložený doklad, prípadne uvedená nehnuteľnosť, v ktorej sa mala uvedená havária stať, aby mohol súd skúmať pravdivosť jej tvrdenia. Žalobkyňa argumentáciu žalovanej v 2. rade, že na vydanie rozsudku pre zmeškanie neboli splnené zákonné podmienky považuje za účelovú a zavádzajúcu, nakoľko sa za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Nakoľko žalovaná v 2. rade svoju neprítomnosť včas neospravedlnila, došlo k naplneniu procesnej podmienky v zmysle § 274 CSP. Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení uvádza, že pri vydaní rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP súd nemá možnosť voľnej úvahy a je povinný nasledovať prejav dispozičného princípu žalobcu a žalobe rozsudkom vyhovieť.

10. K vyjadreniu žalobkyne sa opätovne vyjadril právny zástupca žalovanej v 2. rade. Žalovaná opätovne poukázala na princíp právnej istoty a jednotnosti, ktorý bol podľa jej názoru hrubo porušený, nakoľko sa na konanie neprihliadalo a neposudzovalo sa ako jeden celok, počnúc od podania žaloby v roku 2006 až do súčasnosti. Tvrdenia žalobkyne obsiahnuté v jej vyjadrení k odvolaniu, že súd nemá možnosť voľnej úvahy a je povinný nasledovať prejav dispozičného princípu žalobcu a žalobe rozsudkom pre zmeškanie vyhovieť bez predchádzajúceho vysporiadania sa nielen s procesnoprávnymi, ale aj hmotnoprávnymi námietkami žalovanej v 2. rade uplatnenými v predmetnom súdnom konaní, je potrebné charakterizovať

ako tvrdenie účelové a rozporné so základnými zásadami civilného procesu ako aj ústavného práva na spravodlivý proces.

11. Opätovne sa v predmetnej veci vyjadril aj právny zástupca žalobkyne, ktorý vo vyjadrení uvádza, že žalovaná v 2. rade len opätovne poukazuje na porušenie princípu právnej istoty, toto považuje žalobkyňa za účelové a v rozpore so základnými zásadami civilného procesu. Žalovaná v 2. rade svojou argumentáciou úplne ignoruje znenie § 274 CSP a snaží sa ho subsumovať pod rozsudok pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, kedy nemá súd povinnosť daný rozsudok pre zmeškanie vydať, ale je len na jeho úvahe, či tak spraví.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovanej v 2. rade je potrebné odmietnuť z nasledovných dôvodov.

13. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že rozsudok súdu prvej inštancie žalovaná v 2. rade prevzala dňa 20.11.2017 (č. listu 343), čo potvrdila svojim podpisom na doručenke, priloženej v súdnom spise. Ak je potrebné v súvislosti s konaním pred súdom preukázať, že sa doručenie písomnosti vykonalo, písomnosti súdu sa zasielajú s doručenkou v súlade s § 111 CSP, ktorá sa pripojí k doručovanej písomnosti. Doručenka je listinou, ktorá má povahu verejnej listiny a ktorá sa od listín súkromných líši tým, že potvrdzuje, pokiaľ nie je dokázaný opak, pravdivosť toho, čo je v nej uvedené. Obsah verejných listín musí súd zobrať za správny (pravdivý), čím verejná listina preukazuje to, čo je v nej uvedené; v prípade doručky to je konkrétny postup pri doručení. Ak protistrana správnosť (pravdivosť) v doručenke uvedených informácií popiera, musí navrhnúť dôkaz, ktorý preukáže, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, resp. je nepravdivý. Predpokladom vyvrátenia prezumpcie správnosti je teda podanie takého dôkazu, na základe ktorého a hodnotením ktorého súd dospeje k záveru, že je prakticky vylúčené, aby nastali skutočnosti alebo prebehli skutkové deje, ktoré vyplývajú z obsahu verejnej listiny. Žalovaná v 2. rade na podporu svojho argumentu a neprevzatí si predvolania na pojednávanie, nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali relevantnosť jej argumentu, a preto odvolací súd považuje túto jej námietku za nedôvodnú.

14. Podľa ust. § 356 písm. b) odvolanie voči kontumačnému rozsudku nie je prípustné, okrem prípadu, že neboli na vydanie tohto rozsudku splnené podmienky. Tento postup (teda podanie odvolania proti kontumačnému rozsudku) pojmovo predpokladá, že žalovaný rozporuje existenciu podmienok ustanovených v § 274 CSP. Žalovaný tak nenamieta existenciu ospravedliteľného dôvodu pri splnení podmienok zákona (vtedy má uplatniť návrh na zrušenie kontumačného rozsudku), ale nesplnenie zákonných podmienok vo forme absencie niektorého z predpokladov stanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku. Napríklad môže ísť o absenciu zákonného poučenia alebo absenciu návrhu žalobcu na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP a pod. Avšak v odvolaní podanom žalovanou v 2. rade táto namieta to, že neobdržala predvolanie na pojednávanie a preto nemala vedomosť a jeho konaní a nedostavila sa naň. Takéto tvrdenie možno považovať za ospravedlnenie zmeškania pojednávania vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie podľa § 277 ods. 2 CSP, ktoré zakladá právomoc žalovaného obrátiť sa na súd prvej inštancie s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a nie na podanie odvolania proti tomuto rozsudku. Žalovaná v 2. rade však toto tvrdenie nepodporila žiadnym adekvátnym argumentom a žiadnym spôsobom nepreukázala, že skutočne predvolanie neobdržala, nakoľko podľa doručky pripojenej v spise jej bolo predvolanie doručené 20.11.2017, čo potvrdila aj vlastnoručným podpisom uvedeným na predmetnej doručke. Preto takéto jej skonštatovanie o neprevzatí predvolania je bez právnej relevancie.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd odvolanie žalovanej v 2. rade v súlade s ustanovením § 386 písm. c) CSP odmietol, pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Odvolací súd sa z týchto dôvodov ďalej preto nezaoberal, a ďalej neprejednal odvolanie žalovanej. Na doplnenie ešte odvolací súd dodáva, že odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie sa pripúšťa len z jediného dôvodu. Ním je, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. Pod týmto zákonným vymedzením treba rozumieť: a) podmienky osobitne zakotvené pre vydanie tohto druhu rozsudku, a tiež aj b) procesné podmienky (podmienky konania), platné pre každé súdne konanie, za ktorých splnenia môže súd konať vo veci. Osobitné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávanie, sú zakotvené v § 274 a 276. Všetky osobitné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu nedostavenia sa na pojednávanie musia byť splnené práve na tom pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vydaný (nezáleží, že boli splnené všetky podmienky pre jeho vydanie na inom pojednávaní, na ktorom súd takýto rozsudok nevydal). Ak by súd vydal rozsudok pre zmeškanie napriek tomu, že by nebola splnená niektorá (ktorákoľvek) z týchto podmienok existoval by zákonný dôvod na podanie odvolania. Okrem osobitných podmienok stanovených zákonom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného musia byť súčasne splnené aj všetky procesné podmienky (§ 161 CSP). Znamená to, že aj keby si žalovaný nespĺnil svoje zákonné

povinnosti, či už povinnosť vyjadriť sa k žalobe alebo povinnosť dostaviť sa na pojednávanie, nemôže súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ak konanie trpí takým nedostatkom podmienky konania, pre ktorý musí byť konanie zastavené, resp. ak žaloba trpí takými vadami, ktoré bránia pokračovať v konaní. Ak by napriek tomu súd rozsudok pre zmeškanie žalovaného vydal, existuje zákonný dôvod na podanie odvolania. Avšak v predmetnom prípade, nebol neplnený ani jeden dôvod odôvodňujúci možnosť podať odvolanie proti kontumačnému rozsudku, a preto odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní úspešná v plnom rozsahu a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).